

T. 8/23

W PŁYNO
 Sekretariat
 w Białej Podlaskiej
 26. MAR. 2004
 Ilość załączników
 Podpis

ZESPÓŁ PLACÓWEK OŚWIATOWYCH - SZKOŁA PODSTAWOWA W PODEDWÓRZU

Ze Szkolnej Ławy

PISMO SAMORZĄDU UCZNIOWSKIEGO Rok VIII Numer 3 Marzec 2004

NUMER OKOLICZNOŚCIOWY Z OKAZJI DNIA KOBIECI

Z okazji Dnia Kobiet

*naszym Paniom Nauczycielkom,
 Wychowawczynom,
 Bibliotekarzom, Pracownicom
 Urzędu Gminy, Pracownicom
 Obsługi oraz Koleżankom
 składamy serdeczne życzenia.*

*Dziękujemy za Waszą
 obecność, codzienny trud oraz
 radość, którą nas zarażacie.*

*Przepraszamy za nasze
 potknięcia i niedociągnięcia.
 Zapewniamy, że nie wynikają
 one ze złej woli.*

*Z okazji Waszego święta
 przyjmijcie jak najlepsze
 życzenia: zdrowia, zadowolenia
 z wykonywanej pracy, radości z
 podejmowanych działań oraz
 pomyślności w życiu osobistym.*

*Wielu, wielu uśmiechów
 życzy*

Samorząd Uczniowski

"Ze Szkolnej Ławy"

**Ten bukiet kwiatów jest
 próbą wyrażenia sympatii
 oraz wdzięczności naszym
 Paniom i Koleżankom.**

KOBIETY MAJĄ WPLYW NA DZIEJE LUDZKOŚCI!

Maria Curie Skłodowska jest jedyną kobietą, która w historii zdobyła dwie Nagrody Nobla – w dziedzinie fizyki i w dziedzinie chemii. Maria była w swoim czasie najwybitniejszą uczoną na świecie, lecz, jak powiedział kiedyś o niej jej przyjaciel, Albert Einstein, „jedyną spośród sławnych osób, których sława nie zepsuła”.

Matka Teresa zafascynowała świat swoim bezinteresownym poświęceniem wobec ubogich. Jej działalność została uhonorowana wieloma nagrodami, m.in. Pokojową Nagrodą Nobla, pierwszą pokojową Nagrodą papieża Jana XXIII.

Premier Indii Indira Gandhi powiedziała kiedyś o Matce Teresie, że „spotkać ją, to poczuć całkowitą pokorę, poczuć moc delikatności i potęgę miłości”.

Należę do tych, którzy uważają, że kobiety charakteryzuje niezwykle piękno...

Marian Anderson jest słusznie uważana za jeden z największych talentów wokalnych dwudziestego stulecia. Jej potężny głos i majestatyczność postawy na scenie elektryzowały publiczność na całym świecie. Od 1943 roku przyznawane są nagrody jej imienia, które dopomogły wielu młodym śpiewakom. Jedna z laureatek Nagrody Marian Anderson powiedziała o niej: "była czarodziejką spełniającą marzenia, dawała nam prawo marzyć o rzeczach, o których marzyć nie śmieliśmy, sięgać po nieosiągalne i dokonywać rzeczy niemożliwych. Jej odwaga naprawdę zmieniła bieg historii, a jej postać rzuca cień, w którym pozostajemy my wszyscy".

"Ze Szkolnej Ławy"

Babe Didrikson Zaharias nazywana jest przez dziennikarzy "największym sportowcem wszech czasów". Była sportowcem fenomenalnym - mistrzynią koszykówki i golfa, znakomicie spisywała się także w baseballu, tenisie i pływaniu. Jej wytrwałość w dążeniu do celów na zawsze zmieniła sport kobiecy, otwierając zamknięty dla nich uprzednio świat.

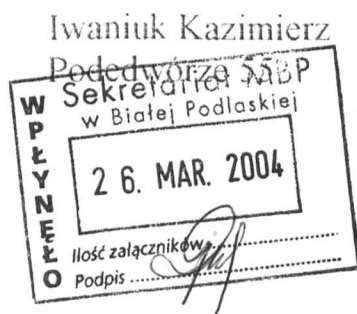
Margaret Thatcher

jest pierwszą kobietą-premierem w historii Wielkiej Brytanii. Pełnić tak ważną funkcję okazywała się żelazną stanowczością i pozostawała wierna swoim przekonaniom. Zawsze chętnie podejmowała dyskusję z oponentami i rzadko wycofywała się z niepopularnych poglądów: "Bardzo się cieszę, gdy jakiś atak jest dla mnie szczególnie bolesny, ponieważ myślę sobie wtedy ... że jeśli przeciwnicy atakują mnie osobiście, nie pozostały im już żadne argumenty...".

Amelia Earhart była najsłynniejszym pilotem-kobietą w dwudziestym stuleciu. To za jej sprawą zaczęto szkolić i zatrudniać kobiety w charakterze lotników. Swoim odważnym podejściem do życia zadała kłam słowom: "Ojej, nigdy mi się to nie przydarzy - ponieważ nie jestem mężczyzną".

Opracowano wg książki D. Felder "100 kobiet, które..." (Świat Książki, Warszawa 1996)

Numer opracował Zespół Redakcyjny Samorządu Uczniowskiego: Basia Korneluk, Ilona Lewczuk, Natalia Zaim, Magda Dubel, Ania Sosnowska, Artur Becher – opiekun SU

„Skąd nasz ród?”
Gmina Podedwórze
/cz. 3/

Wojna dobiegła końca. Spokoju nadal jednak nie było. W lasach pozostało podziemie zbrojne spod znaku WIN. Na naszym terenie działał oddział „Jastrzębia” i „Żelaznego”. Niekiedy akcentowały swą działalność były oddziały AK. Do poważniejszych potyczek na szczęście na naszym terenie nie doszło.

Po wojnie również uaktywnili się Ukraińcy spod znaku UPA. Utworzyli na terenie województwa: rzeszowskiego, krakowskiego i lubelskiego tzw. „Zakierzoński kraj”. Zachodnia jego granica przebiegała przez miejscowości Kozły, Polubicze, Horodyszczce, Podedwórze, Parczew, Ostrów itd. Obszar „Zakierzońskiego kraju” był podzielony na trzy okręgi. Okręg III obejmował między innymi powiaty: Biała Podlaska, Włodawa i Chełm.

Lata 1944-1947 to okres walk i bratobójczych zmagania. Hamowały one tempo odbudowy kraju, dzieliły bliskich nieraz sobie ludzi na wrogie obozy. Działalność zbrojnego podziemia była efektem klasowego i politycznego rozbitcia polskiego społeczeństwa, wynikiem istnienia odmiennych koncepcji odrodzenia państwowości polskiej. Stopniowo jednak zaczynał powracać spokój.

Na terenie gminy przeprowadzono reformę rolną. W jej wyniku najbiedniejsi mieszkańcy wsi uzyskali nadziały ziemi. W ramach akcji „Wisła” w 1947 roku część mieszkańców gminy została przesiedlona na ziemie północne.

W 1949 roku został zarejestrowany Państwowy Ośrodek Maszynowy w Opolu – Podedwórze. Nazwa wywodzi się stąd, że miał on powstać między miejscowościami Opole i Podedwórze. Później zapadła jednak decyzja o zmianie lokalizacji. Pierwszym dyrektorem firmy był Władysław Łyś. Do pracy zaczęli napływać ludzie z różnych stron Polski. Najpierw zaczęto budować domki dwurodzinne i barak oraz hale. Między innymi w baraku POM znalazł swoją siedzibę w 1950 r. Ośrodek Zdrowia. Początkowo Państwowy Ośrodek Maszynowy świadczył usługi Spółdzielniom Produkcyjnym, które w tym czasie powstawały. Po 1956 r. zakres usług został powiększony o rolników indywidualnych. W latach 70-tych duży procent wykonywanych prac to produkcja. Kooperacja w tym zakresie była prowadzona z takimi zakładami jak „Ursus”, „Stalowa Wola”, „Waryński”, „Glinik”, fabryka pras w Kunowie k. Ostrowca Świętokrzyskiego i innymi. W międzyczasie pobudowano nowe budynki mieszkalne, biurowiec, szkolono pracowników. Nie zapomniano również o działalności kulturalnej. Przy POM istniał klub prasy i książki „Ruch”. Tam spotykała się młodzież. Placówka ta prowadziła działalność kulturalną: wyświetlano filmy, organizowano kursy, wystawy, spotkania z ciekawymi ludźmi,

konkursy, oglądano telewizję itp. Państwowy Ośrodek Maszynowy w Opolu – Podedwórzcu w okresie swojego 50-letniego istnienia wywarł wielki wpływ na rozwój gminy Podedwórze. Najstarsi dziś żyjący pracownicy tego zakładu, którzy przepracowali tu całe swoje twórcze życie to Antoni Iwaniuk i Tadeusz Ćwikliński. Dziś pozostały im tylko wspomnienia.

Po 1950 r. powrócił na swoje dawne miejsce Urząd Gminy w Podedwórzcu. Spalony w okresie okupacji został odbudowany i powiększony o dobudowane piętro.

Wielkim świętem dla mieszkańców gminy była elektryfikacja wsi.

W maju 1950 r. zabłysły w odbudowanych po wojnie mieszkaniach w Podedwórzcu pierwsze żarówki elektryczne. Jesienią 1950 r. w niektórych domach pojawiły się pierwsze radia tzw. „kołchoźniki”.

Zaraz po wojnie rozpoczął również swoją działalność PGR Mosty. Była to jednostka gospodarcza powołana do uprawy ziemi i hodowli zwierząt. Swą siedzibę miała przy drodze Włodawa – Wisznice.

W 1954r. przeniesiono ze wsi Mosty stojący tam budynek i postawiono między Opolem i Podedwórzem. Znalazł w nim siedzibę Ośrodek Zdrowia.

Po wojnie na terenie gminy działała Kasa Stefczyka. Później jej zadania przejął Bank Spółdzielczy.

Handlem zajmowała się Gminna Spółdzielnia „SCh”. Jej długoletnim prezesem był Władysław Tarasiuk. To za jego kadencji w latach 70-tych wybudowano w Podedwórzcu nową bazę Spółdzielni. Powstały nowe sklepy, restauracja, magazyny, biuro.

Po wojnie szkoła podstawowa mieściła się w Opolu. Dzieci uczyły się również w odbudowanym budynku Urzędu Gminy. Stopniowo pobudowano budynki szkolne w Grabówce, Antopolu, Hołownie i Zaliszczu. W latach 60-tych oddano do użytku istniejącą obecnie szkołę w Podedwórzcu. Jej długoletnimi dyrektorami byli E. Romaniuk i H. Szabat.

W 1956 r. przez siedzibę gminy przeszła nowo budowana droga brukowa Łyniew – Kodeniec.

Młodzież po wojnie była zrzeszona w organizacji „Wici”. Po powstaniu ZSMP to ta organizacja przewodziła w pracy z młodym pokoleniem mieszkańców gminy Podedwórze.

Kobiety zrzeszone były w Kołach Gospodyń Wiejskich. To w ramach tej organizacji kobiety uczestniczyły w różnego rodzaju kursach.

W latach 50-tych i 60-tych powstały na naszym terenie Kółka Rolnicze. Świadczyły one usługi rolnikom (omłoty, prace rolne). Na miejsce Kółek Rolniczych w latach 70-tych powstała Spółdzielnia Kółek Rolniczych. Posiadała ona swe bazy maszynowe w Opolu, Hołownie i Grabówce.

Piękną kartę w historii gminy Podedwórze zapisała Ochotnicza Straż Pożarna. Strażacy – ochotnicy nie tylko zapobiegali i gasili pożary. Budowali w czynie społecznym remize OSP, które stawały się ośrodkami życia kulturalnego na wsi, uczestniczyli w zawodach, imprezach kulturalnych, czynach na rzecz swojego środowiska.

W 1961 r. pożar zniszczył ponad 50% miejscowości Podedwórze. Pogorzelcy nie załamali jednak rąk. Na miejsce spalonych drewnianych domków powstały nowe: duże, murowane mieszkania. Okres lat 70-tych to okres rozwoju budownictwa drogowego. W czasie, gdy Naczelnikiem Gminy był H. Frończuk przez wiele wsi pobudowano drogi asfaltowe.

8 września 1979 roku odbyła się uroczystość nadania przez Radę Państwa w uznaniu patriotycznej postawy mieszkańców w walce z hitlerowskim okupantem Orderu Krzyża Grunwaldu II klasy Gminie Podedwórze.

Lata 70-te to również okres czynów społecznych. Ludność stawiała z łopatami i taczkami wszędzie tam, gdzie potrzeba było rąk do pracy. Pracowano na rzecz swoich zakładów pracy i miejscowości.

Po żniwach mieszkańcy świętowali zbiór plonów na organizowanych niemal corocznie dożynkach gminnych. Była to okazja do rozrywki kulturalnej i zabawy. Szkoda, że w ostatnich latach odeszła w zapomnienie.

Gmina Podedwórze do 1957 roku należała do powiatu włodawskiego. Po utworzeniu nowych województw weszliśmy w skład województwa białskopodlaskiego.

Początek lat 80-tych to okres niepokoju społecznych. Były one odczuwalne również na naszym terenie. W POM, GS „SCh” powstały organizacje związkowe „Solidarności”. Zaniepokojenie mieszkańców gminy wzbudziło organizowanie się ludności pochodzenia ukraińskiego w sąsiedniej gminie. Uspokojenie nastrojów nastąpiło po 13 grudnia 1981 roku tj. po wprowadzeniu stanu wojennego.

Nadal prowadzono na terenie gminy prace inwestycyjne. Naczelnikiem gminy Podedwórze w latach 80-tych był A. Wegiera. W czasie jego kadencji pobudowano nowe remizy strażackie w Bojarach i Hołownie oraz rozpoczęto budowę nowej remizy w Rusiłach. W pierwszej połowie lat 80-tych pobudowano Dom Nauczyciela w Podedwórze. W tej także dekadzie ruszyła budowa nowego Ośrodka Zdrowia. Był to budynek na miarę XXI wieku. Z uwagi na wzrost zadań stojących przed Urzędem Gminy przystąpiono do rozbudowy budynku tej jednostki administracyjnej. Nadal również budowano nowe drogi. Doprowadzono do tego, że pod koniec lat 80-tych wszystkie miejscowości naszej gminy miały drogi o nawierzchni asfaltowej. W 1985r. z uwagi na coroczne podtapianie niższej położonych gruntów przystąpiono do regulacji rzeki Zielawy. Wykonano jednak tylko 50% zaplanowanych prac. W 1989 roku nastąpiła zmiana ustroju. Życie w gminie Podedwórze toczy się powoli nadal.